

مأموریت من در لبنان

متن توافق ۱۷ مه از استقلال لبنان و حاکمیت منطقه‌ای و سلامت سرزمینی این کشور سخن می‌گفت، اما این انشا نویسی‌ها اهمیتی نداشت و با ترتیبات امنیتی یک جانبه پیش بینی شده در توافق و محق دانستن اسرائیل به حفظ منطقه نوار مرزی با هدف جلوگیری از هرگونه عملیات مقاومت و همچنین مکلف کردن لبنان به برخورد با هر نیروی حمله کننده به اسرائیل، معنای خود را از دست می‌داد.

در مذاکرات درباره یک خواسته دیگر اسرائیل نیز گفت‌وگو شد، اما طرف اسرائیلی نتوانست آن را به‌صورت رسمی در توافق بگنجاند. مضمون درخواست این بود که امنیت اسرائیل می طلبد که به‌صورت مستمر با پروازهای شناسایی، فضای لبنان را کنترل و از هرگونه هجوم ناگهانی علیه خود از سمت شمال جلوگیری کند. در آن زمان این مطلب به رسانه‌ها درز پیدا کرد که دو طرف به‌صورت محرمانه بر سر این خواسته اسرائیل توافق کرده‌اند و اسرائیل محفی ماندن موضوع را پذیرفته است. این خبر درست بود یا نه، اسرائیل تا به امروز آشکارا عملیات شناسایی فضای لبنان را با توافق یا بدون توافق انجام می‌دهد.

لغو توافق ۱۷ مه یک سال پس از امضای آن، محقق نمی‌شد اگر تصمیم واراده سیاسی سوریه برای نابودی این توافق از یک سو و اوج‌گیری نقش حزب‌الله به‌عنوان نیروی مقاومت از سوی دیگر نبود که در کنار جنبش امل و احزاب ملی لبنان و نیروهای دیگری همچون حزب سوری قومی و حزب کمونیست لبنان و حزب سوسیالیست پیشترو و دیگر نیروها و مجموعه‌های ملی و اسلامی، شجاعانه و با خودفراموشی مقاومت کرده و مردم لبنان را به پناهگاهی برای اندیشه مقاومت تبدیل کردند. همچنین یورش پیش‌دستانه واحدهایی از ارتش سوریه در نبرد سلطان یعقوب که امید ارتش اسرائیل برای قطع راه دمشق به بیروت را ناامید کرد، تابلو برافراشته مهمی برای حفظ روحیه سوری‌ها، لبنانی‌ها و فلسطینی‌ها بود.

اخراج نیروهای چندملیتی از لبنان نیز امکان پذیر نمی‌شد، اگرانفجارهای محل استقرار نیروهای ویژه ارتش امریکا معروف به مارینز در نزدیکی فرودگاه بیروت و انفجار مقر چتریاران فرانسوی در ۲۳ اکتبر ۱۹۸۳ نبود که جان بیش از دویست و چهل قربانی امریکایی و پنجاه قربانی فرانسوی را گرفت. هنگامی که دونالد رامسفیلد قائم مقام وقت وزارت دفاع امریکا به محل گذران نقاقت اسد در جنوب دمشق آمد تا عقب نشینی نیروهای امریکایی از سواحل سوریه و لبنان را به اطلاع او برساند، در توجیهی متضمن نوعی تهدید، گفت نظر او این بوده که امریکا پنجاه هزار نیروی مارینز به سواحل لبنان اعزام کند اما شولتز و ریگان بر این باور بوده‌اند که دو هزار نیرو برای اشغال لبنان کافی است و اینک هزینه اشتباه محاسبه خود را پرداخت می‌کنند.

سرانجام نیروهای چندملیتی و پیشاهنگ آنها ناو نیوجرسی با کادرها و توپ‌های غول پیکرش، عقب‌نشینی کردند و توافق ۱۷ مه ۱۹۸۳ - با نامی که حکومت امریکا به پسندید، توافق عقب‌نشینی اسرائیل از لبنان با نامی که مطبوعات اسرائیلی بر آن گذاشته بودند توافق امریکا و اسرائیل با لبنان - لغو شد. این توافق هر نامی که داشت با اینکه بیش از یک سال عمر نکرد، اما همه خاورمیانه را به خود مشغول کرد و سرانجام هیأت وزیران لبنان در نشست ۵ مارس ۱۹۸۴ خود تصمیم به لغو آن گرفته و آن را باطل اعلام کرد، آن سان که گویی توافقی در کار نبوده است.

بسیاری از لبنانی‌ها که توافق ۱۷ مه را دنباله قراردادهای کمپ دیوید و پیامدهای اسفناک آن در جهان عرب می‌دیدند، از لغو آن شاد شدند. اما همه لبنانی‌ها با گروه های اجتماعی و جریان‌های سیاسی مختلف خود می‌دانستند که لغو توافق پشت سر گذاشته نخواهد شد، بی آنکه شکاف‌های غیرقابل پیش‌بینی بر جای گذارد. آنها مطمئن بودند که لغو توافق، تلاش‌های پی در پی اسرائیل برای ماهی گرفتن از آب گل آلود و کوشش‌های پامیردناش برای تحریک و سوءاستفاده بویژه از کسانی را به همراه خواهد داشت که لغو توافق را شکستی برای خود در کشور کوچک مشرف بر خاورمیانه بزرگ، می‌دانستند.

رئیس جمهوری حافظ اسد از جمله خوشحال‌ترین افراد از لغو توافق ۱۷ مه بود و این خوشحالی بویژه در پرتو احتمال گسترش جنگ عراق و ایران و شکاف‌های رو به رشد در صحنه فلسطین، معنا می‌یافت و همچنین رویارویی میان جنبش امل و حزب‌الله که یکی از پیامدهای این توافق در داخل لبنان به شمار می‌آمد. آشکارترین ورود مستقیم من در امور لبنان در این دوره، مداخله برای پایان درگیری بین جنبش امل و حزب‌الله بود.

رو آمدن این درگیری با عقب‌نشینی نیروهای اسرائیلی در اواخر آوریل ۱۹۸۵ زیر آتش عملیات مقاومت ملی و کوشش اسرائیل برای خروج با کمترین خسارت از منطقه خروب و شرق صیدا، ارتباط داشت. این عقب نشینی در واقع مرحله دوم عقب‌نشینی بود که نیروهای اسرائیلی بعد از لغو توافق ۱۷ مه آغاز کرده بودند، در حالی که «نیروهای لبنانی» از هرگونه مداخله فعال در جریان رویدادها ناتوان بودند، جنبش امل و حزب‌الله نیز منطقه و شرق صیدا سطره یافتند.

بازنگران اصلی در سطره بر سرزمین های لبنان که اسرائیل عقب نشینی از آن را آغاز کرده بود، شامل جنبش امل و نیروهای نوپای حزب الله و حزب سوسیالیست پیشترو و «نیروهای لبنانی» به فرماندهی فؤاد ابوناصر و سپس سمیر جعجع بودند که رهبری «نیروهای لبنانی» او را به صیدا فرستاده بود با این داعیه که مانع مهاجرت مسیحیان شود. اما مأموریت واقعی «نیروهای لبنانی» از نظر اسرائیلی‌ها، تأمین پوشش لازم برای عقب نشینی آنها از لبنان بود.

رسیدن سمیر جعجع به منطقه صیدا، زمینه ساز شکستی برای مسیحیان شد و توافق موجود نزد گروه های فعال در صحنه برای آزار نرسیدن به مسیحیان را به عملیات کوچ اجباری انسان - مشابه فاجعه الجبل - تبدیل کرد. سرانجام نیروهای جعجع پس از تنشی که ایجاد شد، مجبور به عقب‌نشینی به منطقه شرق بیروت شدند، اما در مقابل اتفاقی که در شرق صیدا افتاد این بود که اختلافات بین جنبش امل و حزب‌الله بالا گرفت و به درگیری‌های خشن میان دو طرف منجر شد. توضیح اینکه بسیج جنبش شیعی امل در فوریه ۱۹۸۴ برای سطره بر منطقه‌های غربی و جنوبی و سپس مثلث خلده در بیروت زیر نظر رهبری جنبش، در زیر جلد خود رویارویی تندی میان جنبش امل و جنبش امل اسلامی با حزب‌الله را پنهان می‌کرد که به رهبری حسین موسوی از جنبش امل در سال ۱۹۸۲ منشعب شده بود.

خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون - مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: سعید میرزایی و پویا عباسی

ادامه پاورقی خاطرات بولتون را در سایت ایران آنلاین (ion.ir) بخوانید.

دور نی

نزاویسیمایا گازتا(روسیه):

سیاستمداران اروپایی معتقدند تحریم‌های جدید علیه بلاروس می‌تواند به روسیه آسیب بزند، چراکه به باور غربی‌ها کمترین تأثیر خسارات ناشی از تحریم صادرات این کشور از بنادر اروپایی می‌تواند دولت بلاروس را دچار تنش اقتصادی کند و بلاروس نیز در این صورت تنها می‌تواند از روسیه وام بگیرد، اما توان بازپرداخت آن را نخواهد داشت.

گزارش افشاگرانه بی‌بی‌سی از کمپ کودکان پناهجو در تگزاس

از رویای پناهندگی تا کابوس خشونت

بچه‌های کمپ به این چادرها «شهر کوئید» می‌گویند. کارمندان کمپ اجازه ندارند درباره شرایط کودکان حرفی به خبرنگاران بزنند. اما یکی از کارمندان کمپ که خواسته نامش فاش شود گفته است که صدها نفر از این کودکان حداقل یک بار تجربه بیماری کرونا را این کمپ به سر می‌برند، مجبورند دور از آغوش مادران خود با کرونا بجنگند، گرسنگی را تحمل کنند و صدای فریادهای آنان مقابل تجاوز در گلویشان خفه می‌شود.

سایت شبکه خبری «بی‌بی‌سی» در گزارش اختصاصی خود از کمپ فورت بلیس صحراي «تکسان» در «ال پاسو» با کارمندان و کودکانی که در این کمپ به‌سر می‌برند، گفت‌وگو کرده و دور از چشم مسئولان آن تصویری دردناک از زندگی کودکان در این مرکز تهیه کرده است. در این کمپ به‌سر می‌برند، گفت‌وگو کرده و دور از چشم مسئولان آن تصویری دردناک از زندگی کودکان در این مرکز تهیه کرده است. در این کمپ به‌سر می‌برند، گفت‌وگو کرده و دور از چشم مسئولان آن تصویری دردناک از زندگی کودکان در این مرکز تهیه کرده است.

مشخصات کمپ
کمپ فورت بلیس کمپی چادری است که در پایگاه نظامی «فورت بلیس» در آل پاسو برپا شده است. این کمپ دارای حداقل ۱۲ چادر است که در بعضی از آنها صدها کودک زندگی می‌کنند. بچه‌ها تنها یک یا دو ساعت اجازه دارند از این چادرها خارج شوند و بیشتر روز را در چادر می‌گذرانند. بجز این ۱۲ چادر چند چادر هم برای بستری کردن کودکان بیمار برپا شده است.

بحران زدایی از لیبی روی میز قدرت ها

زهره صفاری/ سران جهان دیروز در حالی در نشست صلیح برلین به میزبانی آلمان و سازمان ملل شرکت کردند که خروج نیروهای خارجی از لیبی و برگزاری یک انتخابات قانونی در این کشور مهمترین محورهای این نشست را تشکیل می‌داد.

به گزارش «پویجه وله» آلمان، در این نشست علاوه بر نمایندگان ۵ عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل؛ آمریکا، انگلیس، فرانسه، روسیه و چین، سران ایتالیا، ترکیه، امارات، اتحادیه اروپا و فرستادگان سازمان ملل و همچنین عبدالحمید دبیبه، نخست‌وزیر موقت لیبی حضور داشتند. بنابر اعلام شبکه خبری «الجزیره»، «هایکو ماس»، وزیر خارجه آلمان پیش از آغاز این نشست تعهدات سال گذشته شرکت‌کنندگان به پایان مداخلات بین‌المللی و خروج نظامیان خارجی از این کشور جنگ‌زده را خاطرنشان کرد و گفت: «آنهاهی که در نشست سال گذشته برلین متعهد به خروج سندان پای حرفشان نایستادند. اما برای اینکه مردم لیبی

واشنگتن پست(امریکا):

جمهوریخواهان سنای امریکا، پیشنهاد دموکرات‌ها را برای اصلاح قوانین انتخاباتی مورد حمایت «جو بایدن» رد کردند. هدف دموکرات‌ها از اجرای این طرح مانع‌ت از تکرار سناریوی زیرسؤال بردن انتخابات با ادعای تقلب بود که با رأی مخالف ۵۰ جمهوریخواه که نیمی از کرسی‌های سنا را در اختیار دارند، به تصویب نرسید.

گلوبال تایمز(چین):

کانادا، امریکا و گروه کوچکی از کشورهای غربی در بیانیه‌ای مشترک در دومین روز از چهل و هفتمین نشست کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل درباره وضعیت مردم بخش سین کیانگ چین هشدار دادند. این در حالی است که به گفته رسانه‌های چینی، امریکا با این بیانیه همزمان حمله دوباره به صنعت خورشیدی این منطقه را از سر گرفته است.

هزینه‌های کلان جنگ سرد امریکا با چین

یوشکا فیشر،

وزیر خارجه پیشین آلمان
مترجم: وصال روحانی

اجلاس اخیر نه‌ای موسوم به «گروه هفت» هر ابهامی را هم که موجب شده باشد، بر یک موضوع به‌طور صریح پافشارد؛ بر این نکته که جنگ سرد شدیدی بین امریکا و چین به راه افتاده که بی‌شباهت به جنگ سرد روانی امریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق در نیمه دوم قرن بیستم نیست.

البته تفاوت‌هایی در پس‌زمینه‌های این دو جنگ وجود دارد. امریکا و شوروی در حالی از اواسط دهه ۱۹۵۰ ماشین‌های تبلیغاتی خود را علیه یکدیگر به‌کار گرفتند که هر دو ووی‌بخصوص روس‌ها از یک پیکار لعنتی و خونین همچون جنگ جهانی دوم فراغت یافته و در حال درمان آماس‌های روحی خود بودند، وقتی متحدین به سرکردگی آلمان نازی و با همراهی ژاپن تسلیم متفقین شدند، دبی‌هی بود که روسیه و امریکا خود را برنده‌های اصلی این نبرد بین‌گرنند. با این‌حال تضادهای شدید عقیدتی آنها را به سوی یک جدال سرد و سیاه فرهنگی- سیاسی- امنیتی سوق داد و زرادخانه‌های پنهانی هر دو کشور را پر و پیمان‌تر کرد. وقتی شوروی همزمان با سوسیالیسم سازی شرق اروپا، آرایش سیاسی خود را به نیمی از این قاره تزریق کرد، عناد امریکا با روس‌ها بیشتر شد. از هم بدتر اینکه علوم لازم برای گسترش سلاح‌های هسته‌ای نیز که نماد اول آن در روزهای پایانی جنگ جهانی دوم هیروشیما و ناگازاکی ژاپن را به یک جهنم واقعی تبدیل کرد نزد هر دو دشمن ایدئولوژیک اوج گرفته بود و سایر کشورها بیم داشتند در صورت سر رفتن حوصله سران امریکا و شوروی قربانی جنگ هسته‌ای مخوفی شوند که این دو کشور زیاده‌خواه احتمالا علیه یکدیگر به راه خواهند انداخت. چنین اتفاقی هرگز رخ نداد اما بسیاری از آگاهان می‌گویند اگر اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ متلاشی و به ۱۵ کشور تقسیم نمی‌شد و چنانچه بلایی مشابه بر سر یوگسلاوی نمی‌آمد و پیمان نظامی ورشو رنگ نمی‌باخت، دیر یا زود چند موشک هسته‌ای از سوی سران امریکا و روسیه شلیک می‌شد و فقط خدا می‌داند که در آن صورت از اروپا و امریکا شمالی و البته بخش‌هایی از آسیا و امریکا مرکزی چه چیزهایی در نقشه جهان باقی می‌ماند.

البته خطرات جنگ سرد فعلی «امریکا جو بایدن» با «چین شی جین پینگ» بسیار متفاوت و شرایط آن غیر خطیرتر است. درست است که چین با تأکید بر تک‌حزبی بودن عملا از کمونیست ماندن خود می‌گوید اما نحوه کارهای تجاری و شیوه‌های معاملاتی آنها چندان متفاوت با کاپیتالیست‌ها نیست.

مبارزه در لیبی است تا در این دور از مذاکرات اتحادیه اروپا بتواند یکصدا مواضع خود را در این زمینه اعلام کند. به نوشته ایسنا به نقل از روزنامه فرانمطه‌ای القدس العربی، سفارت امریکا در لیبی در توتیشتی با انتشار نتایج نظرسنجی‌های آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده از باور ۷۰ درصدی لیبیایی‌ها به موفقیت انتخابات ۲۴ دسامبر پرده برداشته است. براساس این نظرسنجی که اینترنتی انجام شده است حدود ۶۰ درصد مردم لیبی قصد مشارکت در انتخابات را دارند و ۳۲ درصد نیز مخالف تعویق انتخابات هستند.

آیا او می‌خواهد چینی‌ها را وادار به رعایت بیشتر اصول دموکراسی در گردش امریکا شود کند یا صرفا می‌خواهد مامور توفت‌ناپذیر اقتصادی طرف مقابل را اسقاط کند. اهداف بایدن هر چه باشد، باید تأکید کرد نیل احتمالی به آنها خواهد شد.

چین با داشتن جمعیتی ۱.۴ میلیاردی و مردمانی به‌شدت منضبط و پرکار بر این باور است که سرانجام زمان حکومتش بر سطح جهان رسیده است و امریکا و روسیه پس از سال‌ها زمامداری باید به ایفای نقش‌های دوم و سوم خود بپردازند و اگر بایدن قصد دارد با ایجاد فضایی سرد و ملتهب این فکر را از سر چینی‌ها خارج کند، فقط وقتش را هدر خواهد داد.

منبع: Project Syndicate

بلیس نیست که این‌گونه ناگوار است و وضعیت حدود ۱۲ هزار کودک دیگری که در سایر کمپ‌های مهاجران در سراسر امریکا زندگی می‌کنند، مشخص نیست. گزارش «بی‌بی‌سی» از کمپ فورت بلیس در حالی منتشر شده است که در ماه‌های اخیر، یعنی درست از زمانی که جو بایدن وارد کاخ سفید شده، سیر سفرهای مهاجران به سمت امریکا شتاب گرفته است. طوری که به ادعان نهادهای امنیتی و مهاجرتی امریکا تنها در ماه نخست ریاست جمهوری بایدن ۱۰۰ هزار مهاجر غیر قانونی در مرزهای جنوبی امریکا دستگیر شدند. بخشی از این مهاجرت‌های غیر قانونی مربوط به کودکانی است که والدینشان آنها را از گواتمالا، هندوراس یا السالوادور تا مرز امریکا مشایعت کرده و سپس این کودکان را در مرز رها می‌کنند تا با استفاده از قوانین امریکا تبدیل به شهروند این کشور شوند. شمار این کودکان مهاجر که در دو ماه نخست میلادی وارد امریکا و سپس دستگیر شده‌اند به ۱۵ هزار نفر می‌رسد. هجوم کم سابقه مهاجران به سمت مرزهای امریکا طوری کاخ سفید را وحشت زده کرد که «گاملا هریس»، معاون اول جو بایدن در سفر اخیر خود به گواتمالا از مهاجران خواست که امریکا نایند.

بهداشتی و آموزشی رعایت شده است.

سوءاستفاده‌های جنسی از کودکان
در یکی از ویدیوهایی که توسط یکی از اعضای کمپ به‌طور مخفیانه تهیه شده‌است، یکی از مسئولان بابت سوءاستفاده‌های جنسی ابراز نگرانی کرده و می‌گوید: «این مسأله آنها را در وضعیت نایمناسب قرار داده‌است». یکی از کارمندان نیز گفته است که وزارت امنیت داخلی امریکا به این مسأله در کمپ ورود کرده است و با کارمندان در این خصوص گفت و گو شده است. به گفته این فرد تجاوز به این کودکان فارغ از جنسیت آنها شیوع دارد و مسئولان مجبور شده‌اند بین کودکان دختر تست‌های بارداری توزیع کنند.

روح آسیب‌دیده کودکان
به گفته کارکنان کمپ فورت بلیس بسیاری از کودکانی که در این مرکز به سر می‌برند، دچار افسردگی هستند و در مواردی این افسردگی باعث خودآزاری شده است. جوان ۱۵ ساله‌ای که بی‌بی‌سی با او صحبت کرده، گفته است: «احساس می‌کردم قرار نیست هرگز از این کمپ خارج شوم و بخاطر همین شب‌ها در تختایی گریه می‌کردم و به جایی رسیده بودم که می‌خواستم خودکشی کنم.» البته تنها وضعیت کودکان فورت

اصلی‌ترین دلایل انتادات تشکیل دولت قدرتمند، نیروهای خارجی باید از لیبی است که بتواند بازیگران خارجی این موضوع تأکید دارد. نباید فراموش کرد که این خروج باید تدریجی و با یک الگوی سازمان یافته باشد چرا که هرگونه شوکی می‌تواند ناسامانی ایجاد کرده و قدرت‌های شرقی یا غربی این کشور را به خشونت وادارد.» در این نشست علاوه بر نمایندگان ۵ عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل؛ آمریکا، انگلیس، فرانسه، روسیه و چین، سران ایتالیا، ترکیه، امارات، اتحادیه اروپا و فرستادگان سازمان ملل و همچنین عبدالحمید دبیبه، نخست‌وزیر موقت لیبی حضور داشتند. بنابر اعلام شبکه خبری «الجزیره»، «هایکو ماس»، وزیر خارجه آلمان پیش از آغاز این نشست تعهدات سال گذشته شرکت‌کنندگان به پایان مداخلات بین‌المللی و خروج نظامیان خارجی از این کشور جنگ‌زده را خاطرنشان کرد و گفت: «آنهاهی که در نشست سال گذشته برلین متعهد به خروج سندان پای حرفشان نایستادند. اما برای اینکه مردم لیبی

توانند سرنوشت کشورشان را بار دیگر در حالی در نشست صلیح برلین به میزبانی آلمان و سازمان ملل شرکت کردند که خروج نیروهای خارجی از لیبی و برگزاری یک انتخابات قانونی در این کشور مهمترین محورهای این نشست را تشکیل می‌داد.

به گزارش «پویجه وله» آلمان، در این نشست علاوه بر نمایندگان ۵ عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل؛ آمریکا، انگلیس، فرانسه، روسیه و چین، سران ایتالیا، ترکیه، امارات، اتحادیه اروپا و فرستادگان سازمان ملل و همچنین عبدالحمید دبیبه، نخست‌وزیر موقت لیبی حضور داشتند. بنابر اعلام شبکه خبری «الجزیره»، «هایکو ماس»، وزیر خارجه آلمان پیش از آغاز این نشست تعهدات سال گذشته شرکت‌کنندگان به پایان مداخلات بین‌المللی و خروج نظامیان خارجی از این کشور جنگ‌زده را خاطرنشان کرد و گفت: «آنهاهی که در نشست سال گذشته برلین متعهد به خروج سندان پای حرفشان نایستادند. اما برای اینکه مردم لیبی

واکنش چین و روسیه به حملات طالبان

افغانستان، این کشور بار دیگر درگیر جنگ داخلی شود. در همین حال سخنگوی وزارت امور خارجه چین نیز اظهار داشت: ایالات متحده به عنوان بزرگترین عامل خارجی تأثیرگذار بر مسأله افغانستان، مسئولیت غیرقابل انکاری در قبال وضعیت کنونی افغانستان برعهده دارد. ارتش امریکا باید با روشی مسئولانه خارج شود تا در این دوامه گزار، ثبات اوضاع افغانستان تأمین شود.

عاملان قتل «جمال خاشقچی» روزنامه‌نگار منتقد سعودی در کنسولگری عربستان در استانبول ترکیه بنا بر گزارش جدید «نیویورک تایمز» یک سال در امریکا تحت آموزش شبه نظامی قرار داشتند. به گزارش ایسنا، براساس گزارش این روزنامه امریکایی این برنامه آموزشی که طبق قراردادی به تأیید وزارت خارجه برتن انجام شده‌است، از طرف «تایروا گروپ» وابسته به شرکت سهامداری دیگر اعضای اتحادیه اروپا در مسیر خنص «سربروس کپیتال منیجمنت»

اجرا شده و ماهیت دفاعی داشته و هدف از آن، حفاظت از رهبران سعودی بوده است. تاکنون شرکت «سربروس» پاسخی درباره این موضوع نداشته است. «ند پرایس»، سخنگوی وزارت خارجه امریکا نیز اعلام کرده‌است طبق قانون این وزارتخانه نمی‌تواند درباره هیچ یک از فعالیت‌های پروانه صادرات دفاع مجاز که در گزارش رسانه‌ها آمده، اظهار نظر کند. اما حمایت قانونی واحترام به حقوق بشر اولویت سیاست‌های امریکا در قبال عربستان است.